

משה גרסטנר

כ"ג אדר תשל"ג - כ"א ניסן תשס"ב

3.4.2002 - 27.3.1973

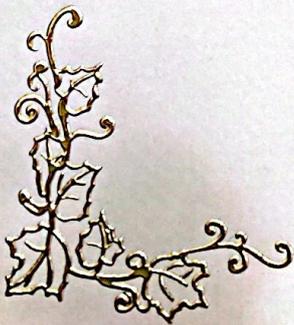

מבוא

משה גרסטנר נולד לשרית ואברהם גרסטנר בכ"ג אדר תשל"ג, 27.3.1973. משה (מוסא), היה ילד חייכן שלמרות היותו מבולגן הקפיד על סדר בכל מבצעיו הצבאיים. למשה שלושה אחים, שלומי, טל ואדם המרגישים בחסרונו בכל דקה.

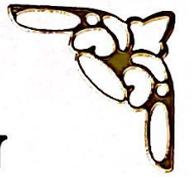
משה היה נשוי לאישה בשם מיכל. משפחתו של משה ביקשה שיהיה מונצח כפי שהיה בחייו, עם כל חסרונותיו ויתרונותיו. אלבום זה מנסה לענות על בקשתו של משה ומנציח אותו על כל תכונותיו, הטובות והרעות ומשתדל לצייר את תמונת החיים האמיתית של משה.

משה נהרג על ידי יריית מחבל במבצע חומת מגן בג'נין ב- 3.4.2002, שביעי של פסח. באותו יום הרגישה משפחתו של משה שמשהו נלקח מהם באכזריות ולא יוחזר.

דבר ההורים

מספר שנים כבר חלפו מאז אותו היום הנורא, השביעי של פסח. האביב שוב בפתח והחג קרב. השבוע היינו איתך ביום הולדתך ה-32, אבל כל כך בלעדך. 3 שנים, משה, בהן למדנו הרבה עליך ועלינו, צירפנו סיפור לזיכרון, פרט לפרט והשלמנו כמו בפאזל, את תמונות חיך הקצרים בהן אספנו את עצמנו, גייסנו את כל הכוחות והמשכנו הלאה...

3 שנים בהן למדנו על כאב, על געגועים, על זיכרונות, על חלומות ועל יקיצה חוזרת ונשנית אל המציאות שבלעדך. 3 שנים בהן למדנו על חברות ועל חברים שלך וחברים שלנו. 3 שנים בהן התגברנו כולנו אך לא השלמנו עם החיים בלעדך ואין אנו יכולים ורוצים להשלים על חסרוך. אך מי בכלל רוצה לרפא את הכאב? הכאב הנושא איתי את זיכרוך, הכאב המהווה ערוץ תקשורת שלנו אליך... והזיכרונות הם ישנם ויש לנו אחד את השני אבל זה לא מספיק כי הבדידות אוכלת אותנו.

א נ ח נ ו ר ו צ י מ א ו ת ך
אותך שבתמונה אשר מולה אני בוכה, בוכה ומחפשת תשובה למה לעשות וכמו שהייתי מתייעצת אתך. אבל אתה כבר לא עונה. רק נמצא שם בשבילי, בשבילנו. מחייך עם החיוך היפה שלך ואתה כל כך מושלם.

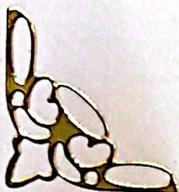
והגעגועים מציפים והם גולשים בדמעות שזולגות וזולגות. ואיך ממשיכים? ואיך מתמרנים מלאך שלי, בין אלבומי התמונות שלך שמונחים בקביעות על המדף שבסלון לבין נרות נשמה ונרות

זיכרון המאירים את הבית. ואיך בכל זאת חוזרים כאילו לשגרה
שיש לה כאילו דרישות - כמו לחשוב על דברים אחרים
מלבדך?

ואחרי 3 שנים למשה עדיין משתדלים לקיים את שהבטחנו
לעצמנו ולך באותו יום נורא, להמשיך לחיות ולהיות משפחה
בלעדיך אבל תמיד תמיד איתך ועם זכרוך.
וככל שנחיה את חיך על פי מידותיך בדבקות ובשלמות ובצנעה
כך תחסר לנו, משה.

ומיום ליום אוהבים אותך יותר מתגעגעים אליך יותר, חסרים
אותך יותר, רגישים יותר לכל דבר חפץ תנועה ומחווה
המזכירים לנו אותך ובוכים משה, בוכים בדמעות ובוכים בלב.

ואני את אהבתי מארצות החיים
לארצות המתים אשלח
ואחכה
ולא אשכח לעולם

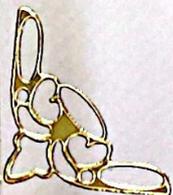

לאחי משה הגיבור וטוב הלב

רציתי רק להגיד לך בשם כל המשפחה אמא, אבא, טל, אדם, יעקב, סילביה, אלה וכמובן הראשונה מכולם מיכל אהבתך. היית והינך אדם טוב לך והענקת לנו בחייך את כל טוב לך, ישרך, הגינותך ואמוץ לך. גאווה גדולה לנו להיות קשורים אליך בדם ובנפש. כל חייך הענקת לנו מאהבתך ומלבך עד יום מותך. רציתי שתדע שתמיד נישאר מאוחדים בשבילך, ותמיד נדאג לזכור אותך כי אתה היית כל עולמנו. ולכן אמא ומיכל מבקש אני שתהיו מאוחדות ותשמרו על זכרו. כי אתן הייתן אהבת חייו. אני אומר בשמו ומוסר לכן את אהבתו אליכן לעולם ועד. מיכל ושאר המשפחה מבקש אני שנישאר מאוחדים וגאים בך משה לעולם ועד. רציתי להוסיף משהו אישי ביותר. ביתי נועם שנולדה לפני ארבעה חודשים היא גם בתך. אני מבטיח לך שהיא תדע לעולם ועד מי היה דוד משה הגיבור וטוב הלב.

רציתי לסיים בתפילה קטנה: "עושה שלום במרומיו, הוא יעשה שלום עלינו, ועל כל ישראל ואמרו אמן". אז תשמור על עצמך שם למעלה גיבור שלנו. מאחריך האהוב אותך לנצח שלומי

ילדות

משה גדל והתחנך בכרמיאל. משה היה ילד צנוע מאד, חייכן וסקרן.

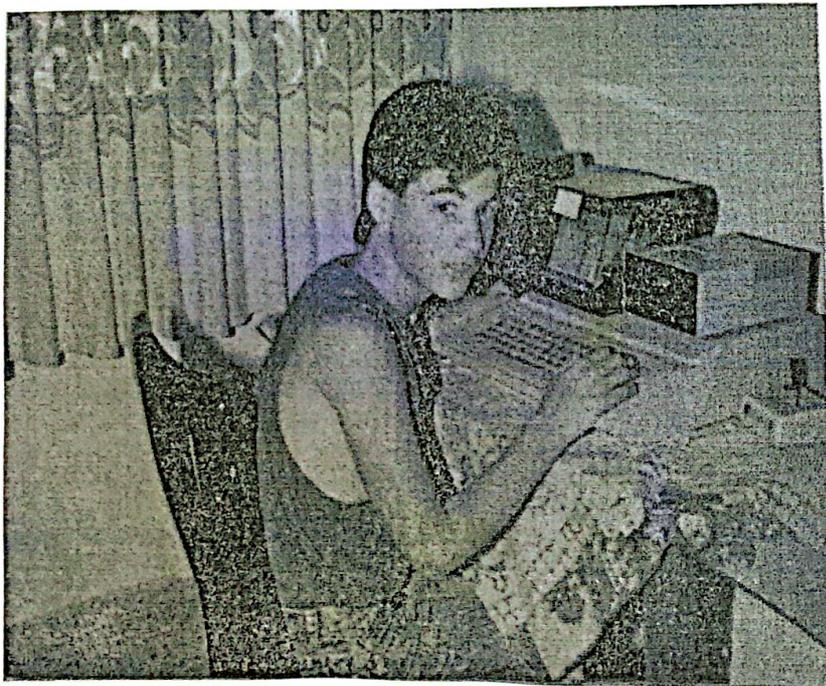
משה למד בבית הספר היסודי ה"פרחים".
אביו של משה היה מוזיקאי והעביר לכל משפחת גרסטנר את אהבתו למוזיקה.

משה למד בחטיבת הביניים "אורט מגדים" וכבר מאז כונה "איינשטיין" ונהג לעזור לאחרים.

במהלך כיתה ט' הגיעו נציגי הפנימייה הצבאית שמשכו אותו ללימודים בפנימייה בה קיבל את חינוכו הצבאי והשלים את לימודי התיכון.

משה תמיד אמר שרצה להיות לוחם חי"ר לכן החליט להתגייס לגבעתי.

בשנת 1991 עבר עם משפחתו להתגורר בראשון לציון ואז התגייס לצה"ל - 4.12.1991 .

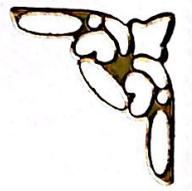

הפנימייה הצבאית

הפנימייה הצבאית לפיקוד (הפנימייה הצבאית), הוקמה בשנת 1953 ביוזמתו של ד"ר ארתור בירם ובתמיכתו של דוד בן-גוריון, שהיה מעוניין לשלב בין חינוך לצבא, להכשיר את הנוער לקראת שירות ציבורי בכלל ובפיקוד הצבאי בפרט. הפנימייה הצבאית בחיפה נמצאת ליד בית הספר הריאלי בחיפה כאשר התלמידים בפנימייה הצבאית לומדים מכתה ט' עד י"ב.

בבוקר התלמידים לומדים לימודים רגילים בבית הספר הריאלי כתלמידים מן המניין, כאשר מה שמבדיל בינם לבין התלמידים הרגילים בבית הספר הוא שבימים מיוחדים, טקסים וכד', הם באים עם מדים צבאיים. ואחה"צ, בנוסף להכנת השיעורים ודברים רגילים שעושה כל תלמיד, עושים פעילויות נוספות. חלקן פעילויות עם זיקה למקצועות הצבאיים כמו ניווט, היסטוריה צבאית, קרב מגע, ירי בנשק וכד' וחלקם פעילויות חוגים והעשרה כלליים כמו חוגי ספורט, הצגות וכד'. בדרך כלל, מחצית מחופשת הקיץ מוקדשת ללימוד בשטח של המקצועות הצבאיים כמו חיילים ביחידות חי"ר הכוללים אימוני נשק שדאות ואפילו קורס צניחה.

שירות צבאי-סדיר

ב-4 לדצמבר 1991 הצטרף משה לשורות חיילי צה"ל. משה היה אמור ללכת לקורס טייס אך בהגיעו לבקום החליט ללכת לגבעתי בטענה שבחיל הרגלים יוכל לתרום יותר. כבר בתחילת דרכו בלט כושר מנהיגותו והוא סיים את הטירונות כמצטיין הפלוגה. לאחר שירותו בסדיר חתם משה קבע לשלוש שנים במסגרת שירות קבוע בגזרת לבנון עזה. במהלך הלחימות איבד חלק מחייליו ואת חברו הטוב ביותר ירמי כהן. משה החליט לסיים את שירות הקבע מאחר והחליט כי מיצה תקופה זו בחייו וזאת למרות הלחצים ממפקדיו להמשיך בשירות זה. במהלך שירותו הצבאי עבר משה מספר קורסים ביניהם קורס קשרים, גזזע חי"ר, פל"ס 5 שלב ב', הכנה לקק"ץ, קק"ץ חי"ר, קורס בטיחות בע"ת וקורס מ"פים רב חילי, שעבר בשירות המילואים שלו.

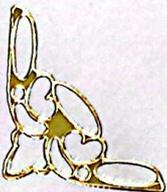
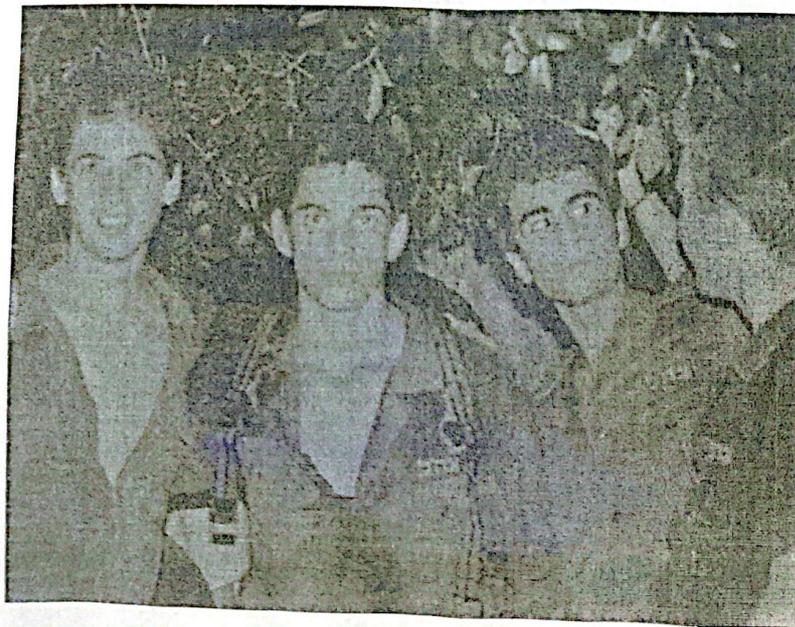

מילואים

לאחר שירותו הצבאי רצה משה להתחיל ללמוד באוניברסיטה אך לפני הלימודים יצא לטיול לניו זילנד ואוסטרליה. לאחר חזרתו נרשם לאוניברסיטת תל אביב והחל ללמוד הנדסת מכונות.

ב-17.3, נקרא משה לשירות מילואים פעיל בגזרת רמאללה. עם פרוץ מבצע חומת מגן עבר הגדוד עם משה לאחריות החטיבה וכחלק מכוחות המיועדים להשמדת תשתית הטרור במחנה הפליטים בג'נין.

משה שימש כמפקד פלוגה ב' וכבר במהלך הימים הראשונים ספג הגדוד אבידות קשות.

מבצע חומת מגן

ב-29.3.2002, לאחר פיגוע רצחני שבוצע בערב פסח, פתחה ישראל במתקפה המיוחלת והמתוכננת בקפידה על ערים פלסטיניות ומחנות פליטים בגדה המערבית. המתקפות השמידו לחלוטין את מוסדות הרשות הפלסטינית והותירה חורבן רב בגדה המערבית. עם תחילת הפלישה חדר הצבא הישראלי אל מתחם ערפאת ברמאללה והגביל את תחום כלאם של ערפאת וקבוצה קטנה שנותרה עמו לאגף קטן מתוך כלל המתחם. זרם החשמל לאגף נותק ואמצעי התקשורת היחידים שנותרו היו טלפונים סלולריים. משה פיקד על מבצע במהלכו היה צריך להשמיד את תשתית הטרור במחנה הפליטים בג'נין.

לימודים ומלגה

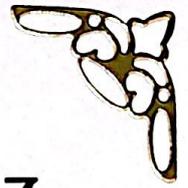
משה החל ללמוד הנדסת מכונות באוניברסיטת תל אביב
בשנת 1998.

במהלך לימודיו נשא לאישה את מיכל אברמוב שלמדה יחד
איתו באותו החוג.

במהלך לימודיו קיבל את הצו להגיע למבצע בו נהרג ולא
הספיק לסיים את התואר שלו. על כן מעניקה אוניברסיטת תל
אביב מלגה ביום הזיכרון לחללי מערכות ישראל על שם משה
לתלמיד המצטיין במחלקה להנדסה.

לאחר מותו החליטה האוניברסיטה להעניק למשה את התואר,
אותו לא הספיק לסיים.

דבר החברים לנשק

חבר בפלוגתו, רס"ר רמי מאיר, מספר על חברו הטוב משה, הקרב והנפילה

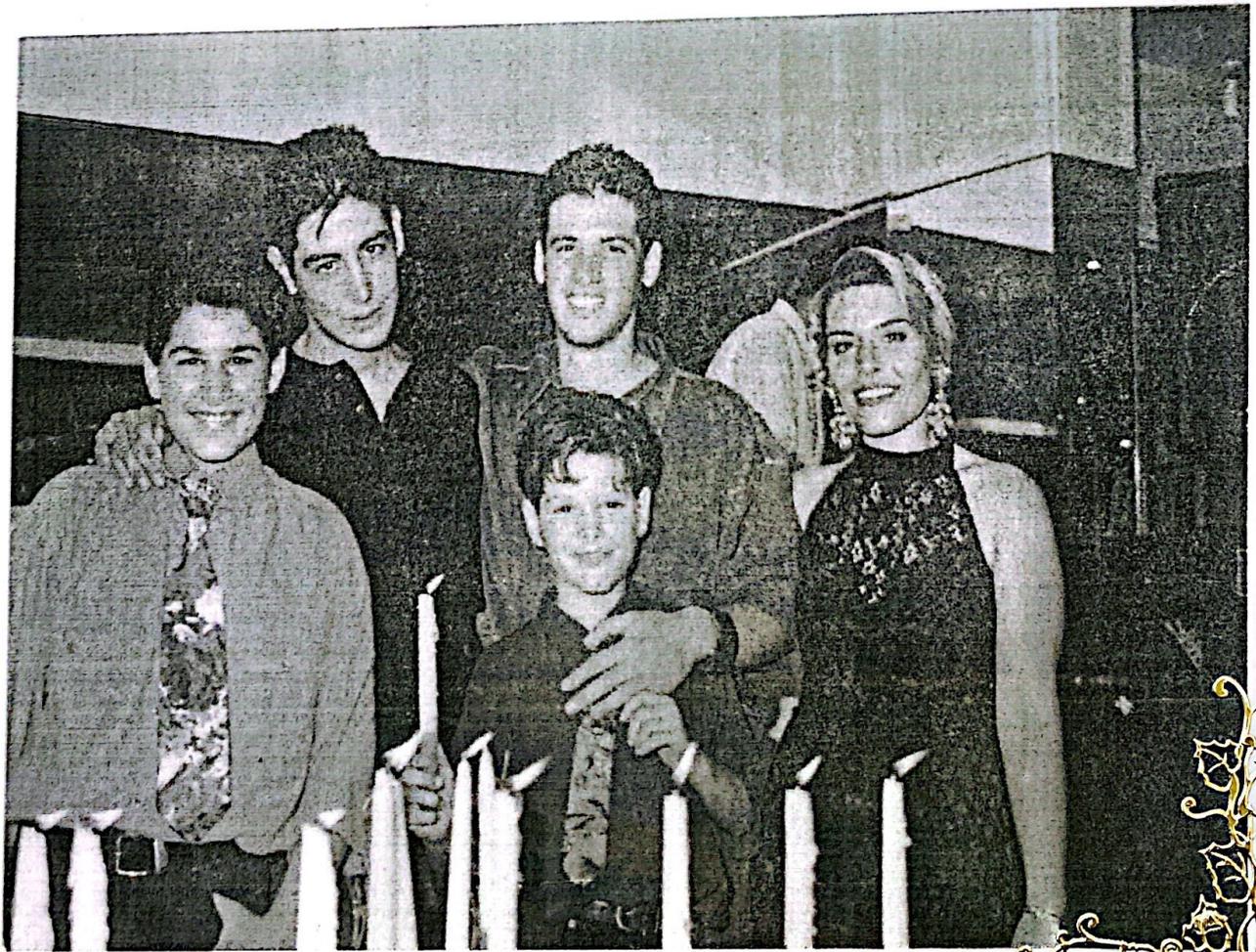
" משה התחיל כחייל פשוט בשנת 1991 ובמהרה התגלה כאדם כריזמטי, מקצוען, דואג ואחראי, פתוח וקשוב. ליל הסדר, ליל שבת, 23:00, גייסו אותנו בצו 8. ב-6:00 בבוקר הועברנו למחנה עופר ומשם לרמאללה ומרמאללה נסענו לג'נין.

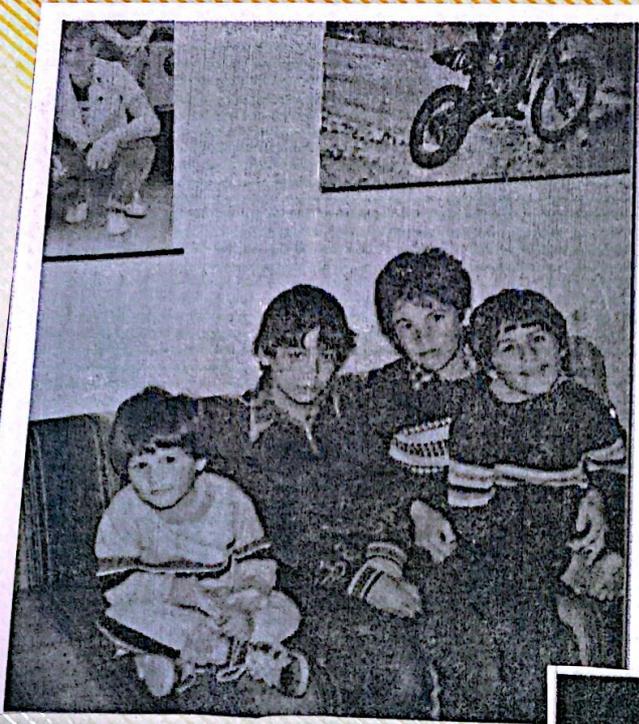
במהלך הנסיעות הצליח משה להעלות לכולם את המורל הירוד. נראה היה שהוא דואג לחייליו יותר מלעצמו. הוא התחשב בחיילי המילואים וסחף איתו את כולם.

בג'נין גויסנו לגדוד 8110 פלוגה ב'.

במהלך אחד הקרבות הסביר משה לפלוגתו את שעליה לעשות באותה עת ואז נורה משה בראשו על ידי צלף ערבי. ברגע שמשה נפגע הודיעו בקשר: 'קודקוד נפגע' ובאותו רגע נחתה אבן גדולה על ליבי.

זכיתי לכבוד גדול לקרוא את ה"קדיש" על משה בפני כל החיילים ואנשי הפלוגה. הזמן כאילו עמד מלכת. אפילו רעשי המסוקים והיריות נפסקו לפתע. נראה כאילו כולם רצו לחלוק למשה את הכבוד הראוי לו. "

קצין צה"ל נהרג בקרבות בג'נין

צה"ל השתלט על העיר ועורך חיפושים אחר מבוקשים ונשק ■ בחילופי אש במחנה הפליטים נפצעו בינוני וקל 2 חיילים נוספים

מאת יואב לימור, סעיד בדראן ויונתן הללי

קצין צה"ל, רביסרן במילואים משה גרסטנר ז"ל, בן 29 מראשון לציון, נהרג אתמול במהלך פעולת צה"ל במחנה הפליטים ג'נין. שני חיילים נוספים נפצעו קל ובינוני. צה"ל השתלט על העיר והרא עור רך בה חיפושים נרחבים אחרי מבוקשים ואמצעי לחימה.

הפעולה בג'נין החלה שלשום בלילה. כוחות חי"ר ושריון במילואים, מגובים בכוח מגדוד 51 בגולני ובחיפוי של מסוקי קרב, פשטו על העיר. הכוחות כבשו תחרי לה את העיר עצמה, ובשעות הבוקר המר קדמות נכנסו גם למחנה הפליטים בעיר, הנחשב למעוזם של ארגוני הטרור. במחנה הפליטים בג'נין - אחד ממוקדי הגיוס העיקריים של מחבלים מתאבדים - פועל לוח התארגנויות של התגזים, החמאס והג'יהאד האיסלאמי, ויצאו ממנו מספר רב של פיגועים קשים בתזומי הקו הירוק ובשטחים.

■ בכיר בתגזים נהרג

הפעילות בג'נין כללה השתלטות על מספר רב של מבנים, בהם יעדים של הרי שות הפלסטינית, שככונת צה"ל לבצע בהם סריקות אחר אמצעי לחימה ומסמכים. במקביל, החל צה"ל לבצע חיפושים אחר

מבוקשים, בהסתמך על מידע מהשב"כ. מייד עם הכניסה לג'נין התפתחו חילופי אש בין כוחות צה"ל לפלסטינים. עיקר הלחימה התנהלה, כצפוי, באזור מחנה הפליטים. הפלסטינים דיווחו על חמישה הרוגים בלחימה, בהם זיאר זכיראת, מכבידי התגזים בעיר. עוד דווח על אשה וילד שנדונו, ועל 15 פצועים. אתמול בבוקר, במהלך הלחימה באזור מחנה הפליטים, הצליחו הפלסטינים לפגוע בשלושה חיילים. גרסטנר ז"ל, שפיקד על כוח מחטיבת מילואים, ספג פגיעה בראשו, ופציעתו הוגדרה כאנושה. גרסטנר, טופל בשטח ופונה במסוק לבית החירוי לים רמב"ם בחיפה.

■ נכנסו לכפרים באזור

הרופאים נכשלו במאמציהם להציל את גרסטנר, שהתחנן לפני כשנה וחצי, והוא נפ" טר עוד בטרם הוכנס לתדר הניתוחים. לדברי סגן מנהל רמב"ם, ר"ד צבי בן ישי, שני חי"ר לים נוספים, חייל מילואים וחייל מגולני, פונו גם הם לקבלת טיפול רפואי בבית החירוי לים, אחד במצב בינוני ואחר במצב קל. במקביל לפעילות בג'נין נכנסו כוחות צה"ל גם לכפרים נוספים בצפון השומרון - טובאס, טמון ותייסר - שבהם פועלת תשתית של החמאס והתגזים. מהכפרים הללו יצאו באחרונה מספר פיגועים קשים - בהם הפיגוע במושב חמרה בבקעת הירדן - וצה"ל מקיים בהם מרדף אחר מבוקשים ואמצעי לחימה.

רביסרן (מיל') משה גרסטנר בן 29, מראשון לציון

רביסרן במילואים משה גרסטנר, בן 29 מראשון לציון, שנה רג ביום רביעי בחילופי אש עם מחבלים בג'נין, נקבר אתמול בחלקה הצבאית בבית העלמין בראשון לציון. מפקד דו, קצין בדרגת אלוף משנה, ספר לו באומרו, "היית לחם מסור, אמיץ ונאמן. פיקודיך נמצאים עדיין באזור הלחימה, ממשיכים את המלחמה על פי ההוראות שהשארתי. חבריך עתה יודים ובוכים, יודים ובוכים".

גרסטנר הניח אשה, מיכל, לה נישא לפני כשנה. גרסטנר נר היה הבכור במשפחה בת 4 אחים. הוא למד הנדסת מכונות באוניברסיטת תל אביב ועמד לסיים את שנתו השלישית ללימודים. חבריו של גרסטנר סיפרו כי היה סטודנט מצטיין, אדם וחבר משכמו ומעלה, אחראי ורמות למופת.

רביסרן (מיל') משה גרסטנר ז"ל

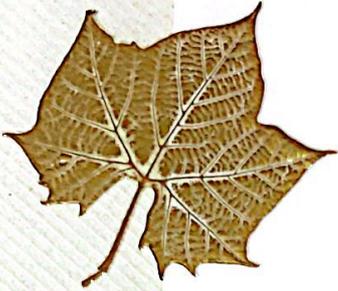
"חבריה יודים ובוכים"

מאת זיוה מוגרבי

רבים מחיילי גבעתי, קרובי משפחה וחברים, הגיעו אתמול לבית העלמין הצבאי בראשון לציון ללוות את קצין צה"ל, רביסרן (מיל') משה גרסטנר ז"ל, בדרגת האחרונה. גרסטנר, בן 29 מראשון לציון, נהרג שלשום במהלך פעולת צה"ל במחנה הפליטים ג'נין. "היית מאותם חיילי מילואים שהם צבא העם, הנושאים בנטל הביטחון ומגינים בגופם על זכותינו לחיות בארץ הזאת", ספר לגרסטנר מפקד היחידה בה שירת, "חבריך עתה יודים ובוכים, יודים ובוכים".

גרסטנר גדל בראשון לציון ולמד בפנימייה הצבאית. באחרונה הוא שקד על סיום לימודי התואר שלו בהנדסה באוניברסיטת תל-אביב, וחבר ריו מספרים כי היה סטודנט מצטיין. משה גרסטנר היה בכור בין ארבעה אחים. הוא השאיר אחריו אשה, מיכל אחיו, שלומי, ספר לו כשקולו מתייפה: "נראג לזכור אותך לעולם ועד. בתי, שנולדה לפני ארבעה חודשים, היא גם בתך, שאתה לא הספקת לה ביא. ואני מבטיח לך, שהיא תדע מי היה דוד משה הגיבור וטוב הלב".

דבר הכותבים

לא נוכל לתאר את שאנו מרגישים בעקבות העבודה על האלבום, ההתרגשות, הכאב של משפחתך, של חבריך ומכריך שנגע ללבנו, משך אותנו לרצות להכירך טוב יותר ולספר את סיפור חיך על הצד הטוב ביותר.

למדנו להכיר אותך: כמנהיג, כלוחם, כחבר, כבעל, כאח וכבן ובכולם הצטיינת.

אתה אדם מיוחד, משה, ואנו גאים על ההזדמנות שניתנה לנו להכיר אותך, אך מצער הוא שזה רק מסיפורים.

תמיד נזכור את סיפורך המרתק ואת תהליך העבודה המרגש. זה חלק מאיתנו וישאר בליבנו לעד.

אנו מקווים כי יבואו ימים טובים על משפחתך ועל כל ישראל תהיה נשמתך צרורה בצרור החיים.

מצוות הכנת האלבום:
עדי מירז
שני דגן
הראל קוטלר

קינת דוד

הֲצָבִי יִשְׂרָאֵל עַל בְּמוֹתֶיךָ חָלָל, אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים?
אֶל-תִּגִּידוּ בְּנֵת, אֶל-תִּבְשְׂרוּ בְּחֻצוֹת אֲשַׁקְלוֹן,
פֶּן-תִּשְׁמַחְנָה בְּנֹת פְּלִשְׁתִּים, פֶּן-תַּעֲלֶזְנָה בְּנֹת הָעַרְלִים.
הֲרִי בְּגִלְבוּעַ אֶל-טַל וְאֶל-מָטָר עֲלֵיכֶם וּשְׂדֵי תְרוֹמוֹת
כִּי שָׁם נִגְעַל מָגֵן גִּבּוֹרִים, מָגֵן שְׂאוּל בְּלִי מָשִׁיחַ בְּשִׁמּוֹן
מִדָּם חָלְלִים מִחֶלֶב גִּבּוֹרִים, קָשֶׁת יְהוֹנָתָן לֹא נִשּׁוּג אַחֲרֵי
וַחֲרֵב שְׂאוּל לֹא תִשׁוּב רִיקָם.
שְׂאוּל וַיהוֹנָתָן הִנָּאֵהְבִים וְהִנְעִימָם,
בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ
מִנְשָׂרִים קָלוּ מֵאֲרִיּוֹת גָּבְרוּ
בְּנֹת יִשְׂרָאֵל אֶל-שְׂאוּל בְּכִינָה
הַמְלִבְשָׁכֶם שְׁנֵי עַם-עַדְנִים,
הַמְעַלָּה עַדִּי זָהָב עַל לְבוּשְׁכֶן.
אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים בְּתוֹךְ הַמְלָחָמָה,
יְהוֹנָתָן עַל-בְּמוֹתֶיךָ חָלָל
צַר-לִי עָלֶיךָ אָחִי יְהוֹנָתָן, נִעַמְתָּ לִּי מְאֹד
נִפְלְאָתָה אֶהְבֶּתְךָ לִּי מֵאֶהְבֵּת נָשִׁים
אֵיךְ נָפְלוּ גִבּוֹרִים וַיֵּאבְדוּ כָּלִי מִלְחָמָה?